

И показа му съсъ прѣста
Какъ Шарко хърхори.
— „Повардвай ся, углѣдвай ся,
„Чи псе-то ни й върло
„И назади узъртай ся,
„Дур' минемъ жгала.
А пъкъ Ненчо ѿ поглѣдна —
Засмѣиъ и зарадванъ:
— „Мен' не мя й страхъ — азъ ся вардѣмъ,
Рѣче кѣтъ засраменъ.
Тръгна Ненчо — напредъ върви —
Дешка подиръ него —
У рѣкъ си прѣчка държи
Рѣчи дѣ: „брани го....“
Достигнахъ на сълѣбѣ-тъ:
Ненчо горѣ влѣзва,
А пъкъ Дешка на вратѣ-тъ.
Стари майци казва:
„Ето мамо гостъ ни доди —
„Ненчо масторъ-добрювъ.
— „Зготви сынко що Богъ дади —
„Пъкъ какъвъ е хубавъ!....
Запретахъ, засукахъ
Скути и ракави:
Чести сыта затрипѣхъ —
Пити-тъ готови.
Прѣсни пити пристѣргани,
Топли, начупени
Прѣсни яйца упражени
Цѣли нарядени.
Догдѣ Ненчо ся насрамя,
Догдѣ проговори,
Дѣдо Димо го приканя;
Да сѣдни на одрѣ.
Ненчо еще ни е сѣдналъ,
Рѣкъ му цѣлуна —
Горѣ долу ни поглѣдналъ, —
И стара-та влѣзна.